

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 28.11.2002
KOM(2002) 679 slutlig

2002/0280 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Genom att föreslå en ändring av förordning nr 539/2001¹, senast ändrad genom förordning nr 2414/2002², uppfyller kommissionen flera olika syften:

- Att följa upp slutsatserna från Europeiska rådets möte i Sevilla där genomgången av förordning nr 539/2001 gavs högsta prioritet. Uppföljningen sker genom att mot bakgrund av den senaste utvecklingen se till att innehållet i bilagorna uppfyller kriterierna i femte skälet i förordningen, särskilt kriteriet om risken för olaglig invandring.
- Att göra vissa tekniska justeringar som är nödvändiga på grund av den rättsliga utvecklingen internationellt och i Europa.
- Att inleda en diskussion om ömsesidighetsprincipen och dess konsekvenser.

Ändring av bilagorna till följd av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Sevilla

Fastställandet av de tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering och de länder som är undantagna från detta krav skall ske enligt den metod som anges i femte skälet i förordning nr 539/2001. Metoden innebär "en väl avvägd bedömning i varje enskilt fall av olika kriterier kopplade bland annat till olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt Europeiska unionens yttre förbindelser med tredje land, samtidigt som hänsyn också tas till konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten."

Europeiska rådet i Sevilla konstaterade med tillfredsställelse att EU med den övergripande strategin mot olaglig invandring skaffat sig ett ändamålsenligt verktyg för att effektivt kunna hantera migrationsströmmarna. Europeiska rådet uppmanade därför rådet och kommissionen att inom ramen för sina respektive behörighetsområden ge vissa åtgärder högsta prioritet, däribland genomgången av bilagorna till förordning nr 539/2001 före årets slut. I juli 2002 upprättade det danska ordförandeskapet ett färdblad för de åtgärder och initiativ som skall genomföras enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Sevilla. Den 23 juli 2002 vände sig kommissionen till medlemsstaterna med ett frågeformulär för att samla in upplysningar inför en eventuell justering av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering och länder som är undantagna från detta krav. Svaren på frågeformuläret visar, efter en särskild genomgång av kriterierna i femte skälet i förordning nr 539/2001, att man bör flytta Ecuador från bilaga II till bilaga I. Kommissionens förslag om Ecuador bygger framförallt på överväganden i fråga om olaglig invandring som i sin tur baseras på uppgifter och statistik från vissa medlemsstater. Uppgifter om avvisning, utvisning, gripanden och straff är särskilt relevanta i sammanhanget.

Ett beslut om att överföra Ecuador till bilaga I till förordning nr 539/2001 bör ta hänsyn till de bilaterala avtal om viseringsbefrielse som ingåtts mellan Ecuador och medlemsstaterna. Viseringstvånget för ecuadorianer skall därför inte börja gälla förrän dessa medlemsstater har hunnit säga upp avtalen.

¹ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

² EGT L 327, 12.12.2001, s. 1.

Genom artikel 1.1 b och 1.2 a i förslaget införs viseringstvång för medborgare i Ecuador och i artikel 3.2 fastställs från vilket datum medlemsstaterna skall börja tillämpa den nya ordningen.

Tekniska justeringar till följd av den folkrättsliga utvecklingen

Utvecklingen sedan 2001 ligger bakom vissa justeringar som inte påverkar förordningen i sak och inte heller bilagornas innebörd.

För det första har Östtimors internationella status kraftigt förändrats. När förordning nr 539/2001 antogs var Östtimor ännu inte en fullt erkänd stat och det var därför logiskt att placera den bland de territoriella enheterna i bilaga I. Den 20 maj 2002 blev Östtimor officiellt en stat, som upptogs i FN den 27 september 2002. Östtimor bör därför finnas med bland staterna i den första delen av bilaga I till förordning nr 539/2001.

Syftet med artikel 1.1 a är att försäkra sig om att omnämnandet av Östtimor är förenligt med dess folkrättsliga status.

Vidare har den rättsliga ramen för förbindelserna mellan Schweiz å ena sidan och EU och dess medlemsstater å den andra nyligen utvecklats i och med avtalet om fri rörlighet för personer som trädde i kraft den 1 juni 2002. Avtalet ligger nu till grund för rörligheten utan viseringstvång för medborgare i Schweiz och EU-länderna. Schweiz bör därför inte ingå i bilaga II till förordning nr 539/2001. Denna tekniska justering kan jämföras med att Island, Liechtenstein och Norge inte togs med i bilaga II till förordning nr 539/2001 på grund av EES-avtalet.

Syftet med artikel 1.2 b är att ta bort Schweiz från bilaga II, eftersom ett omnämnande inte återspeglar de gällande rättsliga grunderna för viseringsbefrielsen för schweiziska medborgare.

Ömsesidighetsprincipens räckvidd och konsekvenser

I femte skälet i förordning nr 539/2001 anges ömsesidighet som ett av de kriterier som bör beaktas vid fastställandet av vilka tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering och vilka tredje länder som är undantagna från detta krav. I artikel 1.4 fastställs dessutom i detalj den ömsesidighetsmekanism som skall användas om ett av de tredje länderna i förteckningen i bilaga II inför viseringstvång för medborgare från en medlemsstat.

Svaren på kommissionens frågeformulär visar att medborgarna i vissa medlemsstater är skyldiga att inneha visering för att resa till vissa av de tredje länder som anges i bilaga II. Dessutom beviljar en del tredje länder i bilaga II viseringsbefrielse för medborgare i vissa medlemsstater med kortare giltighetstid än den som medlemsstaterna i fråga beviljar medborgarna i dessa tredje länder. Dessa förhållanden, som har framkommit genom svaren på frågeformuläret, kräver en fördjupad granskning av ömsesidighetens betydelse och räckvidd i förhållande till den mekanism som föreskrivs i artikel 1.4. Denna fördjupade granskning får dock inte leda till att granskningen av bilagorna till förordning nr 539/2001, som Europeiska rådet i Sevilla har gett högsta prioritet, fördröjs.

I artikel 2 föreskrivs att kommissionen skall överlämna en rapport om granskningen av ömsesidigheten.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b i i detta,

med beaktande av kommissionens förslag³,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁴, och

av följande skäl:

- (1) Efter Europeiska rådets möte i Sevilla den 21 och 22 juni 2002, där genomgången av förordning nr 539/2001⁵ före årets slut gavs högsta prioritet, har kommissionen granskat medlemsstaternas svar på kommissionens frågeformulär utifrån de kriterier som är relevanta för översynen av förordning nr 539/2001, det vill säga olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, Europeiska unionens förbindelser med tredje land, den regionala sammanhållningen samt ömsesidigheten. Granskningen visar att det är nödvändigt att flytta Ecuador från bilaga II till bilaga I till förordning nr 539/2001 på grund av överväganden i fråga om olaglig invandring.
- (2) Den folkrättsliga utvecklingen, som har inneburit att vissa stater och enheters status och benämning har ändrats, bör återspeglas i bilagorna till förordningen. *Östtimor* bör därför strykas från del 2 i bilaga I till förordning nr 539/2001 där de territoriella enheterna anges och läggas till de stater som anges i del 1.
- (3) Eftersom avtalet om fri rörlighet för personer mellan Schweiz och EU och dess medlemsstater föreskriver rörlighet utan viseringstvång för medborgare i Schweiz och i medlemsstaterna bör Schweiz inte längre nämnas i bilaga II till förordning nr 539/2001.
- (4) Medlemsstaternas svar på frågeformuläret har dessutom visat att det bör göras en fördjupad granskning av ömsesidigheten som bör utmynna i en rapport från kommissionen.

³ EGT C [...], [...], s.[...]

⁴ EGT C [...], [...], s.[...]

⁵ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (5) Man bör se till att alla medlemsstater tillämpar viseringstvånget för medborgare i Ecuador på samma sätt. Ett datum bör därför fastställas för när samtliga medlemsstater skall börja tillämpa viseringstvånget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 539/2001 skall ändras på följande sätt:

- (1) Bilaga I:
- a) Östtimor skall flyttas från del 2 ("Territoriella enheter och myndigheter som inte erkänns som stater av samtliga medlemsstater") till del 1 ("Stater").
 - b) Ecuador skall läggas till.
- (2) Bilaga II:
- a) Ecuador skall strykas.
 - b) Schweiz skall strykas.

Artikel 2

Kommissionen skall senast den 30 juni 2003 lägga fram en rapport för rådet och Europaparlamentet om ömsesidighetens konsekvenser och vid behov föreslå ändringar.

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Medlemsstaterna skall börja tillämpa viseringstvång för medborgare i Ecuador den 1 april 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*